ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΧΡΙΣΤΟΣ ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ—ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΑΝΔΡ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ 61α
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
Διεύθυνσις 32-02
Σύνταξις - Διαχείρισις 28-52

Η ΗΜΕΡΑ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΪΝΗ — ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ — ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΤΟΣ 20ὸν—ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 6.106
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
8
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ
1965
Τιμὴ φύλλου Δραχ. 1,50

Ο κ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΕΙ ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΙΚΩΣ ΤΗΝ ΑΝΤΑΡΣΙΑΝ

Ἦλθε ἡ ὥρα ὁριστικῆς ἐκκαθαρίσεως τῆς καταστάσεως

Ἢ δ' ἀποκατασταθῆ ἀρραγὴς ἡ ἑνότης τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, ἢ θὰ γίνουν ἐκλογαὶ

Ἡ Βουλὴ ἀδυνατεῖ νὰ δώσῃ ἄλλο κυβερνητικὸν σχῆμα

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΕΝ ΔΕΧΕΤΑΙ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΥΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΑΠΟΣΤΑΤΑΣ

Ο ΑΘΗΝΑΪΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

ΔΙΑ ΤΗΝ "ΑΝΤΑΡΣΙΑΝ,, ΕΙΣ ΤΗΝ Ε. Κ.

Ἡ ἐκδηλωθεῖσα καὶ ἐπισήμως μετὰ τὸν ἀνασχηματισμὸν τῆς κυβερνήσεως διαφωνία ὁμάδος βουλευτῶν τῆς Ἑνώσεως Κέντρου πρὸς τὴν ἡγεσίαν τοῦ κόμματος σχολιάζεται ποικιλοτρόπως ἀπὸ τὰς ἐφημερίδας τῶν Ἀθηνῶν αἱ ὁποῖαι προσδίδουν εἰς τὸ γεγονὸς τὴν σημασίαν (μικρὰν ἢ μεγάλην) ποὺ θὰ ἐπεθύμουν νὰ εἶχε. Παραθέτομεν μερικὰ χαρακτηριστικὰ ἀποσπάσματα ἀπὸ τὰ σχετικὰ ἄρθρα.

ΤΟ ΒΗΜΑ

Οἱ διαφωνοῦντες ὀφείλουν νὰ ἐξηγήσουν τὴν στάσιν των

"Οσον ὑψηλὸν καὶ ἂν εἶναι τὸ ἐπίπεδον ἐκείνων ποὺ εἰσέρχονται σήμερον εἰς τὴν κυβέρνησιν, ἀποτελεῖ γεγονὸς ὅτι ὁ ἀνασχηματισμὸς δὲν διηυθέτησεν ὅλα τὰ ἐκκρεμοῦντα ἐνδοκομματικῶς προβλήματα οὔτε καὶ ἤμβλυνεν ὅλας τὰς ὑφισταμένας ἐντὸς τῶν κόλπων τῆς Ἑνώσεως Κέντρου δυσφορίας. Καὶ εὑρισκόμεθα σήμερον ἐνώπιον τῆς ἐμφανίσεως μιᾶς— ἢ καὶ δύο —ὁμάδων δυσηρεστημένων βουλευτῶν οἱ ὁποῖοι ἀνεξαρτοποιοῦνται. Τόσον ὁ χρόνος τὸν ὁποῖον ἐπέλεξαν διὰ τὴν ἐκδήλωσίν των ὅσον καὶ ἡ μορφὴ τὴν ὁποίαν προσέδωσαν εἰς τὴν ἀνεξαρτοποίησίν των, καταδεικνύουν ὅτι ἡ διαφωνία των ἀφορᾷ θέματα ἐπιλογῆς προσώπων καὶ ὅτι πρόθεσίς των εἶναι νὰ συνεχίσουν μὲν παρέχοντες ψῆφον ἐμπιστοσύνης, νὰ διαχωρίσουν ὅμως τὰς εὐθύνας των ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν ἐπειδὴ ἡ σύνθεσίς της δὲν τοὺς φαίνεται ἀπολύτως ἱκανοποιητική. Ἐὰν αὐτὴ εἶναι ἡ θέσις των, τότε πρέπει ὅλοι μαζὶ νὰ κρίνουν ποία εἶναι ἡ ὀρθὴ λύσις τοῦ ζητήματος καὶ πῶς αἱ ἀνακύψασαι διαφωνίαι εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξομαλυνθοῦν πλήρως ἐντὸς τῶν κόλπων τῆς παρατάξεως καὶ χωρὶς διασπάσεις. Πρὸς τοῦτο συνεπῶς ἐπιβάλλεται οἱ ἴδιοι νὰ ἐκκαθαρίσουν τὴν θέσιν των καὶ νὰ ἐπεξηγήσουν τὴν στάσιν των.

ΕΘΝ. ΚΗΡΥΞ

Ἡ χώρα δὲν διαθέτει πλέον ἰσχυρὰν κυβέρνησιν

Ἡ Ἕνωσις Κέντρου, παρὰ τὴν προσπάθειαν νὰ παραμείνῃ ἑνιαῖον κόμμα κατέληξεν ἀπὸ ἐκεῖ ἀπὸ ὅπου ἐξεκίνησεν. Ἀπεδείχθη ὅτι ἦτο ἁπλῶς συνασπισμὸς συγγενῶν κομμάτων καὶ ὁμάδων. Δὲν ἐχρειάσθη οὔτε ἀνένδοτος ἀγὼν ἐκ μέρους τῶν ἀντιπάλων της, οὔτε διαδηλώσεις, οὔτε πορεῖαι διὰ νὰ σημειωθῇ τὸ πρῶτον ρῆγμα, διὰ νὰ ἐπέλθῃ ἡ πρώτη σημαντικὴ ἐξασθένισις. Εἶναι πρόωρον νὰ ἐκτιμηθοῦν αἱ συνέπειαι τῆς ἐπελθούσης πρώτης ἐξασθενίσεως, ἀλλὰ πάντως, δὲν εἶναι δύσκολον νὰ προβλέψῃ κανεὶς ὅτι ὁ κ. πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως εἶναι ἀπὸ τοῦδε ὑποχρεωμένος νὰ σκεφθῇ κατὰ ποῖον τρόπον θὰ ἀντιμετωπίσῃ τὴν δημιουργηθεῖσαν κατάστασιν. Ἐκεῖνο, ἀναμφισβήτητως, ποὺ προκύπτει ἀπὸ τὰς πολιτικὰς ἐξελίξεις τοῦ τελευταίου διημέρου εἶναι ὅτι ἡ χώρα δὲν διαθέτει τὴν ἰσχυρὰν κυβέρνησιν τῆς ὁποίας ἔχει ἀνάγκην.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Πρέπει νὰ ἀναμένεται πτῶσις τῆς κυβερνήσεως

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἔχει περιέλθῃ εἰς τραγικὴν κατάστασιν ἀπὸ τὴν ὁποίαν δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ ἐξέλθῃ. Ἡ κυβέρνησίς του καὶ ὡς διεμορφώθη μετὰ τὸν χθεσινὸν ἀνασχηματισμόν, κατόπιν τοῦ ὁποίου τὸ νευραλγικὸν καὶ κρίσιμον διὰ τοὺς θεσμοὺς τῆς χώρας ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν παρεδόθη εἰς τὸν καθ' ὅλα τ' ἄλλα συμπαθέστατον κ. Ἠλ. Τσιριμῶκον, δέρεται ἀπὸ τοὺς πλέον ἐναντίους ἀνέμους, ἀνεξαρτήτως τῆς ἀπὸ πλευρᾶς τοῦ κ. Σ. Παπαπολίτη ἀπειλῆς. Γενικὴ εἶναι ἡ ἐντύπωσις φίλων— ὅσων τῆς ἀπέμειναν— καὶ ἀντιπάλων της, ὅτι ἡ ἐπιβίωσίς της ὡς κυβερνήσεως ὑπὸ τὸν κ. Παπανδρέου δὲν πρόκειται, ἐν πάσῃ περιπτώσει, νὰ εἶναι μακρά. Ἡ θανατική της καταδίκη ἔχει ἐκδοθῆ καὶ ἡ πτῶσις της πρέπει ν' ἀναμένεται.

Η ΑΥΓΗ

Λυσσασμένη ἐπίθεσις ἐκ μέρους τῆς δεξιᾶς

Σήμερα ἡ κυβέρνηση ἀνασχηματισμένη, δέχεται καὶ θὰ δεχθῇ ἐντονότερα τὴ λυσσασμένη ἐπίθεση τῆς Δεξιᾶς, τὶς πιέσεις τῶν ἀνακτορικῶν, τὶς ἰταμὲς ἀξιώσεις τῶν ξένων. Θὰ ὑψωθοῦν καὶ πάλι οἱ σημαῖες τῆς φασιστικῆς τα τῆς «κομμουνιστικῆς ἀπειλῆς» καὶ τῶν «ἐθνικῶν κινδύνων». Θὰ ἀντέξῃ ἡ κυβέρνηση καὶ ἡ πολιτική της στὶς ἐπιθέσεις αὐτὲς τῆς Δεξιᾶς; Θὰ τὶς ἀντιμετωπίσει ἀποφασιστικὴ καταγγέλλοντας τὶς σκοτεινὲς ἐπιδιώξεις ποὺ κρύβονται πίσω ἀπὸ τοὺς δῆθεν ἐθνικοὺς κινδύνους;

Ἡ κυβέρνηση ἔχει καὶ τὴν ἱκανότητα καὶ τὴν δυνατότητα νὰ ἀπαντήσῃ θετικὰ στὰ κρίσιμα αὐτὰ ἐρωτήματα, ἀρκεῖ νὰ ἐπανασυνδέσει ἄρρηκτα καὶ μὲ συνέπεια τὴν πολιτική της μὲ τὶς προεκλογικές ἐπαγγελίες της. Καὶ οἱ ἐπαγγελίες τῆς Ε. Κ. ἦταν σαφεῖς: Ἀληθὴς Δημοκρατία, ἐκδημοκρατισμὸς ὅλων τῶν τομέων τῆς δημοσίας ζωῆς, ἑλληνικὴ ἐξωτερικὴ πολιτική, οἰκονομικὴ ἀνασυγκρότηση τῆς χώρας, εὐημερία τῶν ἐργαζομένων. Καὶ ἡ λαϊκὴ ἐντολὴ ἦταν πενταικάθαρη. Καταδίκασε ἀποφασιστικὰ τὸ καθεστὼς τῆς ΕΡΕ καὶ ἀξίωσε ἀπὸ τὴν Ε. Κ. ποὺ τὴν ἀνέδειξε στὴν κυβερνητικὴ ἐξουσία, νὰ κρατάει πάντα ἀδιάλλακτα ἀνοικτὸ τὸ μέτωπο κατὰ τῆς Δεξιᾶς καὶ νὰ ἀσκήσει συνεπῆ δημοκρατικὴ πολιτικὴ στηριγμένη στὶς πανίσχυρες δυνάμεις τῆς Δημοκρατίας, ποὺ ἀνέτρεψαν τὸν καραμανλισμό. Πάνω σ' αὐτὰ θὰ δοκιμασθοῦν ἡ δύναμη καὶ τὸ πάθος γιὰ τὴ δημοκρατία.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Σταθερότητα προσφέρουν μόνον οἱ ἀσφαλιστικαὶ δικλεῖδες τῆς Δημοκρατίας

Ὀργὴν καὶ θλῖψιν θὰ αἰσθανθῇ ἡ δημοκρατικὴ κοινὴ γνώμη διὰ τὴν ἀνταρσίαν, ποὺ ἐξεδηλώθη εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ἑνώσεως Κέντρου. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εὕρῃ δικαίωσιν ἡ ἀνταρσία. Δι' αὐτὸ καὶ θὰ ἐκφυλισθῇ ἀδόξως. Ἀλλ' αὐτὸ δὲν ἀρκεῖ. Ὀφείλουν ὅλοι εἰς τὴν Ἕνωσιν Κέντρου νὰ ἀντιληφθοῦν, ἐπὶ τέλους, αὐτό, ποὺ φωνάζει ἀπὸ μακροῦ, εἰς μάτην, ἡ ἐφημερίς αὐτή: Εἶναι καιρὸς τὸ κόμμα, ποὺ ἐτάχθη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Δημοκρατίας νὰ δώσῃ εἰς ἑαυτὸ τὴν σταθερότητα καὶ τὴν ὁμαλότητα, ποὺ μόνον αἱ ἀσφαλιστικαὶ δικλεῖδες τῆς Δημοκρατίας ἠμποροῦν νὰ τοῦ χαρίσουν. Ἔφραξαν ἐπικινδύνως αἱ δικλεῖδες αὐταὶ καὶ εἰς τὸ κόμμα τῆς Ἑνώσεως Κέντρου καὶ εἰς τὴν κυβέρνησίν της. Εἶναι καιρὸς νὰ λειτουργήσῃ καὶ τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον καὶ ἡ κοινοβουλευτικὴ ὁμάς. Τότε ὅλα θὰ πᾶνε καλά.

ΑΘΗΝΑΪΚΗ

Πεῖσμα ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος καὶ εὐθιξία ἀπὸ τὸ ἄλλο

Ἡ συνοχὴ τῆς δημοκρατικῆς πλειοψηφίας ὑπέστη σοβαρώτατον κλονισμόν. Ἦτο τὸ μοιραῖον ἀποτέλεσμα μιᾶς συσσωρεύσεως σφαλμάτων, μιᾶς σειρᾶς πεισμάτων. Ἕνα ἀδικαιολόγητον πεῖσμα ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος, μία ὑπέρμετρος εὐθιξία ἀπὸ τὸ ἄλλο, ἐπέφεραν τὸ ἀναπόφευκτον. Ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ εἶναι καὶ μοιραῖον. Ὁ κ. πρωθυπουργὸς, ἀντιληφθεὶς πόσον ἔβλαψε τὴν κυβερνητικὴν παράταξιν ἡ ἔλλειψις ἐσωτερικῆς Δημοκρατίας, ἀνήγγειλε χθὲς τὴν ταχεῖαν σύγκλησιν τῆς κοινοβουλευτικῆς ὁμάδος. Ἐὰν αὐτὸ ἐγίνετο ἀπὸ μηνῶν θὰ ἀπεφεύγοντο ὅλοι οἱ κλονισμοί. Ἀλλὰ ποτὲ δὲν εἶναι ἀργά.

ΑΛΛΑΓΗ

Ὁ δημοκρατικὸς κόσμος δὲν ἔχασε τὴν ἐλπίδα του

Ἡ προσπάθεια τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ νὰ στερήσῃ τὸν ἀνασχηματισμὸ ἀπὸ ὁποιαδήποτε πολιτικὴ σημασία, ἐπέτρεψε τὴν δημιουργία φυγοκέντρων δυνάμεων μέσα στοὺς ἴδιους τοὺς κόλπους τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἐμφανίζωνται αὐτὲς— καὶ ὄχι ἡ κυβέρνησις— ὡς ὑπέρμαχοι καὶ σημαιοφόροι τῆς Ἀλλαγῆς! Παρὰ ταῦτα, ὁ δημοκρατικὸς κόσμος δὲν ἔχασε τὶς ἐλπίδες του ὅτι, μὲ τὴν ὁρκωμοσία τῶν νέων ὑπουργῶν, ἡ κυβέρνησις θὰ θελήσῃ νὰ συλλάβῃ τὸ νόημα τῆς λαϊκῆς ἐτυμηγορίας τῆς 16ης Φεβρουαρίου καὶ θὰ κάνῃ πρᾶξι τὴ δημοκρατικὴ ἀλλαγή, αὐτὴ ποὺ δὲν ἔκανε ἕνα χρόνο μετὰ τὸ «θρίαμβο» τῆς δημοκρατίας.

ΕΘΝΟΣ

Πῶς θ' ἀντιμετωπίσουν τὸν λαὸν οἱ ἐγκληματοῦντες κατὰ τῆς δημοκρατίας;

Ἐνδέχεται νὰ παρουσιάζῃ τρωτὰ ὁ ἀνασχηματισμός, ἀλλ' ἀσφαλῶς, δὲν εἶναι ἀνεκτὸν οἱ διαφωνοῦντες πρὸς αὐτὸν καὶ οἱ ἔχοντες ὡρισμένας ἀντιλήψεις περὶ ἐπιμάχων— κατὰ τὴν γνώμην των—σημείων τῆς κυβερνητικῆς πολιτικῆς ἢ τῆς διοικήσεως τοῦ κόμματος, νὰ ὠθοῦν τὴν ἀντίθεσίν των πρὸς τὴν ἡγεσίαν τῆς Ε. Κ., μέχρι τοῦ σημείου, νὰ προβαίνουν εἰς ἀπαρχὴν διασπάσεώς του. Πέραν τῆς καταργήσεως τῆς κομματικῆς πειθαρχίας, ὑπάρχουν ἡ διάλυσις καὶ ἡ πολιτικὴ ἀναρχία καί, ἀκόμη πιὸ πέρα, ὑπάρχουν αἱ ἐκλογαί... Καὶ εἰς αὐτὰς πῶς θὰ ἀντιμετωπίσουν τὸν Λαὸν οἱ ἐγκληματοῦντες κατὰ τῆς Δημοκρατίας;

ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ

Δὲν μένει παρὰ ἡ χειρουργικὴ ἐπέμβασις τῶν ἐκλογῶν

Ἡ κρίσις τῆς Ἑνώσεως Κέντρου δὲν ἔχει θεραπείαν. Καὶ ἂν ἀκόμη τὸ ρῆγμα συγκολληθῇ, ἡ ζημία ἔγινε. Τὸ νόσημα εἶναι ἀνίατον. Εἶναι εἶδος Καρκίνου.. Κάνει καὶ θὰ κρίνῃ συνεχεῖς μεταστάσεις. Θὰ ἐκδηλώνεται ὑποποίκιλας μορφὰς καὶ θὰ παρουσιάζεται εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς. Ὁ κ. πρωθυπουργὸς εἶναι εἰς πλήρη ἀδυναμίαν νὰ εὕρῃ σωστὴν λύσιν. Δὲν τοῦ μένει, παρὰ μόνον ἡ χειρουργικὴ ἐπέμβασις τῶν ἐκλογῶν.

ΑΘΗΝαι. Ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Παπανδρέου συνῆλθε χθὲς τὴν μεσημβρίαν τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον.

Ἐν ἀρχῇ ἔλαβεν τὸν λόγον ὁ κ. πρωθυπουργός, ὁ ὁποῖος εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Ἐπιθυμῶ νὰ χαιρετίσω τὴν παρουσίαν μεταξύ ἡμῶν τῶν νέων ὑπουργῶν καὶ νὰ τοὺς εὐχηθῶ εὐδοκίμησιν εἰς τὸ ἔργον των. Ἀλλὰ ἐπίσης θέλω νὰ ἐκφράσω καὶ τὴν λύπην μου διὰ τὴν ἀποχώρησιν ὡρισμένων συναδέλφων μας, τοὺς ὁποίους ἐξακολουθῶ νὰ περιβάλλω μὲ ὅλην τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ τὴν ἀγάπην μου καὶ νὰ τιμῶ διὰ τὸ δημιουργικὸν ἔργον τὸ ὁποῖον ἐπετέλεσαν.

Ἀγθρώπινον βεβαίως εἶναι τὸ αἴσθημα τῆς πικρίας διὰ τὴν διακοπὴν τοῦ ἔργου των. Ἀλλὰ εἶναι εἰς θέσιν ὡς δημόσιοι ἄνδρες νὰ ἐννοήσουν ὅτι ὡρισμένας μεταβολὰς ὑπαγορεύει ἑκάστοτε ἡ πολιτικὴ ἀνάγκη.

Μὲ τὴν εὐκαιρίαν τῆς εἰσόδου εἰς τὴν κυβέρνησιν νέων ὑπουργῶν ἐτέθη ἀπὸ τὸν Τύπον τὸ ἐρώτημα: Ἐὰν προκεῖται νὰ διατηρηθῇ ἢ νὰ μεταβληθῇ ἡ κυβερνητικὴ πολιτική. Ἔδωκα ἤδη τὴν ἀπάντησιν, τὴν ὁποίαν ἐπιθυμῶ καὶ τώρα νὰ ἐπαναλάβω: Ὅτι ἡ πολιτικὴ τῆς κυβερνήσεως, ὅπως ἔχει προσδιορισθῆ ἀπὸ τὰς προγραμματικάς μας δηλώσεις, παραμένει ἀμετάβλητος.

Δὲν ὑπάρχει ὑπουργικὴ πολιτική, ὥστε νὰ μεταβάλλεται μὲ τὴν ἀλλαγὴν τῶν ὑπουργῶν. Ὑπάρχει μόνον κυβερνητικὴ πολιτικὴ καὶ οἱ ὑπουργοὶ εἶναι φορεῖς καὶ ἐκτελεσταὶ τῆς ἑνιαίας κυβερνητικῆς πολιτικῆς. Δὲν ὑπάρχει διαφορὰ οὔτε γραμμῆς, οὔτε ἀποχρώσεως, ὑπάρχει μόνον διαφορὰ ἱκανότητος ἑκάστου ὑπουργοῦ πρὸς ἐφαρμογὴν τῆς κυβερνητικῆς πολιτικῆς.

Καὶ τώρα — συνέχισεν ὁ κ. Παπανδρέου — θὰ εἰσέλθω εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ πολιτικοῦ θέματος:

Ἐκφράζω τὴν βαθεῖαν θλῖψιν μου διὰ τὸ πρωτόκολλον τῆς ἀποστασίας, τὸ ὁποῖον ὑπέγραψαν καὶ κατέθεσαν εἰς τὸ προεδρεῖον τῆς Βουλῆς ὡρισμένοι συνάδελφοι. Δὲν ἐπιθυμῶ σήμερον νὰ χαρακτηρίσω τὴν πρᾶξιν. Θεωρῶ ὅμως ἐπιβεβλημένον, ὁποιαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ τύχη τοῦ πρωτοκόλλου, νὰ προβῶ εἰς ὡρισμένας πολιτικὰς παρατηρήσεις.

Μία κυβέρνησις τότε μόνον δύναται νὰ ἐπιτελέσῃ τὸ ἔργον της, ὅταν ἐμπνέῃ τὴν πεποίθησιν τῆς διαρκείας. Τότε καὶ ἡ ἰδία ἐπιδίδεται ἀπερίσπαστος εἰς τὸ ἔργον τῆς δημιουργίας καὶ οἱ ἄλλοι προσαρμόζονται. Ὅταν ὅμως θεωρῆται ἐφήμερος, οὔτε ἡ ἰδία δύναται νὰ ἐργασθῇ ἀποδοτικῶς, οὔτε οἱ ἄλλοι ὑπακούουν. Καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον ἐγὼ ἐπανειλημμένως δηλώσει, ὅτι, ἐὰν δὲν καταστῇ ἀρραγὲς τὸ μέτωπον τῆς Ἑνώσεως Κέντρου εἰς τὴν Βουλὴν καὶ δὲν ἐμπνευσθῇ εἰς ὅλους ἡ πεποίθησις τῆς μακρᾶς διαρκείας, θὰ παραστῇ ἀνάγκη προσφυγῆς εἰς τὸν λαόν. Διότι ἐπὶ τέλους, εἶναι ἀπαράδεκτον νὰ εἶμεθα παντοδύναμοι εἰς τὸν λαὸν καὶ ἑτοιμόρροποι εἰς τὴν Βουλήν.

Ἡ θέλησις τοῦ λαοῦ πρέπει νὰ γίνῃ καὶ θέλησις τῆς Βουλῆς. Καὶ ἡ θέλησις τοῦ λαοῦ σήμερον, ἡ θέλησις τῆς μεγάλης πλειοψηφίας του πολὺ περαν τοῦ 53ου τῶν ἐκλογῶν τῆς 16ης Φεβρουαρίου εἶναι ὑπὲρ ἡμῶν.

Δὲν ἔχω βεβαίως τὴν ἀφέλειαν νὰ φρονῶ, ὅτι ὁ λαός μας ἔχει εἰσέλθει εἰς περίοδον παραδεισιακῆς εὐδαιμονίας. Γνωρίζω ἄριστα ὅτι ὑπάρχουν πολλὰ αἰτήματα ἀνικανοποίητα καὶ γενικὰ καὶ προσωπικὰ καὶ ὅτι ὅλα αὐτὰ προκαλοῦν δυσαρέσκειαν. Ἀλλὰ γνωρίζω ἐπίσης ὅτι ἡ μεγάλη πλειοψηφία τοῦ λαοῦ μας ἐκτιμᾶ τὸ συντελεσθὲν ἔργον, ὅτι ὅλαι αἱ κοινωνικαὶ τάξεις ἔχουν εὐρεῖ ἱκανοποίησιν πέραν ἀκόμη καὶ τῶν προσδοκιῶν των. Ἔχουν πεισθῆ ὅτι εἰς πᾶσαν περίπτωσιν τηροῦμεν τὸν λόγον μας καὶ ὅτι ἐπραγματοποιήσαμεν ἔργα τὰ ὁποῖα καὶ ἀπὸ ἰδικούς μας ἀκόμη φίλους ἐθεωροῦντο ἀδύνατα Καὶ ἀπεδείξαμεν ὅτι εἴμεθα ὄχι ὁημαγωγοί, ὅπως μᾶς ἐνεφάνιζαν οἱ ἀντίπαλοι, ἀλλὰ δημιουργοί. Εἴμεθα διὰ τοῦτο, πεπεισμένοι ὅτι εἰς γενικὰς ἐκλογάς, ὅταν ὁ λαὸς εὑρεθῆ ἐνώπιον τῶν τοιῶν μετώπων, τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, τῆς ΕΡΕ καὶ τῆς ΕΔΑ, κατὰ τὴν μεγίστην πλειοψηφίαν του, πολὺ μεγαλυτέραν τῶν ἐκλογῶν τῆς 16ης Φεβρουαρίου, θὰ ἐκδηλώσῃ πρὸς ἡμᾶς τὴν ἐμπιστοσύνην του καὶ θὰ μᾶς δώσῃ τὴν ἐντολὴν νὰ συνεχίσωμεν τὸ ἔργον μας.

Τίθεται ὅμως τὸ ἐρώτημα: Ἐὰν θέλωμεν, ἐὰν ἡ κυβέρνησις παραιτηθῆ, θὰ ἔχωμεν τὴν διαλυσιν τῆς Βουλῆς καὶ ἐκλογάς; Ἡ ἀπάντησις εἶναι καταφατική. Καὶ ἰδοὺ διατί:

Ἡ διάλυσις τῆς Βουλῆς ἀποτελεῖ βεβαίως προνόμιον τοῦ Στέμματος καὶ δὲν ἔχομεν τὸ δικαίωμα νὰ τὴν προεξοφλήσωμεν. Ἔχομεν μόνον τὸ δικαίωμα τῆς εἰσηγήσεως καὶ τῆς προβλέψεως.

Ἡ καταφατική μου ἀπάντησις δὲν ὀφείλεται εἰς γνῶσιν τῶν προθέσεων τοῦ Ρυθμιστοῦ τοῦ Πολιτεύματος, ἀλλὰ εἰς τὴν ἀντικειμενικὴν ἐκτίμησιν τῆς ὑφισταμένης πολιτικῆς καταστάσεως, τῆς συσχετίσεως τῶν πολιτικῶν δυνάμεων τῆς σημερινῆς Βουλῆς.

Διὰ νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ ἰδική μας εἰσήγησις πρὸς διάλυσιν τῆς Βουλῆς σημαίνει ὅτι θὰ ἐπιχειρηθῆ ἄλλο κυβερνητικὸν σχῆμα. Ἀλλὰ διὰ νὰ σταθῆ εἰς τὴν Βουλὴν μία νέα κυβέρνησις θὰ ἔχῃ ἀπόλυτον ἀνάγκην νὰ στηριχθῆ ἀπὸ τὴν ΕΡΕ. Ἀκόμη καὶ διὰ τὴν περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν Ὀ ἀπεστάτουν οἱ Βουλευταὶ τῆς Ἑνώσεως Κέντρου καὶ θὰ ἀπέμεναν μόνον οἱ ὑπουργοί. Ἀλλὰ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ ἔχῃ παραβιασθῆ ὁλοκληρωτικῶς ἡ θέλησις τοῦ λαοῦ, διότι, ἐνῶ ὁ λαὸς κατεδίκασε τὴν ΕΡΕ καὶ τὴν ἔταξεν εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν, ἡ προδοσία τῶν βουλευτῶν τῆς Ἑνώσεως Κέντρου θὰ τὴν ἔχῃ καταστήσει κυβερνητικὸν κόμμα, εἴτε μετάσχει εἰς τὴν κυβέρνησιν εἴτε ὄχι, ἐκ μόνου τοῦ λόγου ὅτι μὲ τὴν ψῆφον της στηρίζει τὴν κυβέρνησιν αἱ μὲ τὴν ψῆφον της δύναται νὰ τὴν ἀνατρέψῃ.

Ἐὰν ἐπεχειρεῖτο τοιαύτη προδοσία τῆς λαϊκῆς ἐντολῆς θὰ ἦτο τόση ἡ θύελλα τῆς ὀργῆς τοῦ δημοκρατικοῦ κόσμου ὥστε θὰ πρέσυρεν αὐτὸ τὸ «κυβερνητικὸν τέρας» ὡς κάρφος ἀχύρου ἐντὸς μιᾶς ἡμέρας. Ἡ κατασκευή του, ἑπομένως θὰ ἐσήμαινε μόνον ἀπώλειαν μιᾶς ἑβδομάδος διὰ νὰ ἐπακολουθήσῃ ἀναποφεύκτως ἡ διάλυσις.

Ἰδοὺ, διατὶ ὁ βίος τῆς σημερινῆς Βουλῆς συμπίπτει μὲ τὸν βίον τῆς σημερινῆς κυβερνήσεως, Ἡ σημερινὴ Βουλὴ θὰ διαρκέσῃ ὅσον καὶ ἡ κυβέρνησις. Παραίτησις τῆς σημερινῆς κυβερνήσεως ὁδηγεῖ ἀναποφεύκτως ἐξ ἀντικειμένου εἰς τὴν ἄμεσον διάλυσιν τῆς βουλῆς.

Τὸ συμπέρασμα εἶναι ὅτι πρέπει πλέον νὰ τεθῆ ὁριστικῶς τέρμα εἰς τὴν ἀλιθεραν αὐτὴν κατάστασιν τῆς ἐσχάτης ἀνευθυνότητος. Καὶ νὰ ἀποκτήσουν ὅλοι τὴν σοβαρότητα καὶ τὴν ἐπίγνωσιν τῆς εὐθύνης ἀληθῶν δημοσίων ἀνδρῶν καὶ νὰ μεταχειρίζωνται ὡς ἄθυρμα τὴν ὑπογραφήν των, ἡ ὁποία, ἐν τούτοις, δύναται νὰ βαρύνῃ δι ἀτὴν τύχην τῆς δημοκρατίας καὶ τῆς Πατρίδος.

Ἦλθεν ἡ ὥρα ὅπως ἐκκαθαισθῆ ἡ κατάστασις ὁριστικῶς. Καί, ἢ θὰ συνταχθῆ ἀρραγὲς τὸ μέτωπον καὶ τῆς Βουλῆς διὰ νὰ βαδίσωμεν μὲ σταθερὸν βῆμα πρὸς τὴν τετραετίαν, ἢ θὰ βαδίσωμεν ἀμέσως πρὸς ἐκλογάς. Ὁ λαὸς μᾶς ἔδωκε τὴν δόξαν τοῦ 53ου καὶ δὲν δέχομαι ἡ ἔνδοξος σημαία τοῦ λαοῦ νὰ γίνῃ φάκος τῆς Βουλῆς. Λαὸς καὶ Βουλὴ πρέπει νὰ συναντηθοῦν. Καὶ βεβαίως ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ συμμορφωθῆ μὲ τὴν θέλησιν τοῦ λαοῦ».

Περαίνων τὴν ὁμιλίαν του ὁ κ. πρωθυπουργὸς καὶ ἀναφερόμενος εἰς ὡρισμένας προτάσεις ὑπαναχωρήσεως ἐκ μέρους τῶν ἀποστατῶν εἶπε: «Δὲν δέχομαι καμμίαν διαπραγμάτευσιν. Ἕκαστος θὰ ἀναλάβῃ τὰς εὐθύνας του. Καὶ ἐγὼ θὰ συναγάγω τὰς συνεπείας».

Ἡ δημοκρατικὴ κοινὴ γνώμη εἰς τὸ πλευρὸν τοῦ κ. Γ. Παπανδρέου

Τηλεγράφημα κ. Παπαγιαβῆ

Ὁ βουλευτὴς Ἀχαΐας τῆς Ἑνώσεως Κέντρου κ. Γεώργιος Παπαγιαβῆς ἀπέστειλε χθὲς πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς κυβερνήσεως τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα:

«Ἐπιθυμῶ νὰ διερμηνεύσω τὴν πλήρη συμπαράστασιν τῆς δημοκρατικῆς κοινῆς γνώμης τοῦ Νομοῦ Ἀχαΐας πρὸς τὴν ὑμετέραν προσωπικότητα τὴν ὁδηγήσασαν τὸν ἑλληνικὸν λαὸν εἰς νίκην τῆς Δημοκρατίας καὶ νὰ μεταφέρω τὴν ὀργὴν καὶ ἀγανάκτησιν ταύτης κατὰ παντὸς ἐπιβουλευομένου τὴν λαϊκὴν ἐντολὴν καὶ τὴν ἑνότητα τοῦ ὑπὸ τὴν ἀσύγκριτον καὶ σθεναρὰν ἡγεσίαν σας μεγάλου κόμματός μας»

ΝΕΑ ΙΑΤΡΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟΣ

ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΕΝΑ ΦΥΛΛΑ ΧΡΥΣΟΥ ΣΤΑΜΑΤΟΥΝ ΤΗΝ ΑΙΜΟΡΡΑΓΙΑΝ

ΤΟΠΟΘΕΤΟΥΜΕΝΑ ΕΠΙ ΠΛΗΓΗΣ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Δύο Ἀμερικανοὶ ἐπιστήμονες οἱ δόκτορες Τζὼν Γκάλαγκερ καὶ Γκέσικτερ τῆς Οὐάσιγκτων μὲ ἐπιτυχίαν ἐχρησιμοποίησαν λεπτότατα φύλλα χρυσοῦ διὰ νὰ σταματήσουν τὴν αἱμορραγίαν διαφόρων ὀργάνων τοῦ σώματος. Ἡ σχετικῶς ἁπλῆ αὐτὴ τεχνικὴ ὑπολογίζεται νὰ ἔχῃ εὑρεῖαν ἰατρικὴν ἐφαρμογὴν ἰδίως εἰς τὸ σταμάτημα τῆς αἱμορραγίας μετὰ τὰς ἐγχειρήσεις ποὺ ἀπὸ μακροῦ χρόνου ἀποτελεῖ σοβαρὸν πρόβλημα.

Ἡ νέα μέθοδος βασίζεται εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι ἠλεκτρικῶς φορτισμένα φύλλα χρυσοῦ δύνανται ἐπὶ ἀπεριόριστον χρόνον νὰ παραμένουν προσκεκολλημένα εἰς τὰ διάφορα αἱμορροοῦντα ὄργανα. Ἕνα πλεονέκτημα τῆς μεθόδου εἶναι ὅτι δύναται νὰ σταματήσῃ ἡ αἱμορραγία καὶ νὰ ἐπέλθῃ ἐπούλωσις ὑπὸ τὸν χρυσὸν χωρὶς τὸν πιθανὸν σχηματισμὸν ἐπικινδύνων θρόμβων τοῦ αἵματος αἱ ὁποῖαι διασπ